No. 14. Ao. 1851.
Zaturdag, 1 Februarij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1851.

27 Januarij. Van den slaaf *Charles*, oud 28 jaren, waarvan de moeder onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan A. F. van Amson.

» » Van de slavin *Jetta*, oud 40 jaren, dochter van *Jeannette*, en haar kind *Jacques*, oud 2 jaren, toebehoorende den Houtgrond *Quapibo*.

» » Van het slavenkind *Herman*, oud 3 jaren, zoon van *Cateau*, toebehoorende voor den vrijdom aan M. H. Stuger.

» » Van de slavin *Polly*, oud 47 jaren, waarvan de moeder onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan F. G. Caupain.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Derde afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1851.

26 Januarij. Van het slavenkind *François*, oud 9 jaren, zoon van *Sophia*, toebehoorende aan J. N. C. Doerrleben, zich teekenende J. C. Doerrleben.

» » Van de slaven: *Klaas*, oud 58 jaren, zoon van *Princes*, en zijne zuster *Acoeba* of *Margaretha*, oud 40 jaren.—*Abraham*, oud 31 jaren, zoon van *Clasina*, en zijne zuster *Rosalina*, oud 22 jaren. — *Johannis*, oud 18 jaren, zoon van *Acoeba*, en zijne broeders en zuster: *Charles Marius*, oud 8 jaren, *Johannis David*, oud 4 jaren, *Jacobus Hendrik*, oud 2 jaren, en *Petronella*, oud 11 jaren.— *Hendrik Eduard*, oud 13 jaren, zoon van *Henriette*, en zijne zuster *Mietje*, oud 13 jaren, en *Fredrik*, oud 31 jaren, waarvan de moeder onbekend is, toebehoorende aan Princes van Favereij.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 29 Januarij 1851.

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur dezer Kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daartoe gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de navolgende slaven, als:

1o. Aan de slavin *Filida*, oud 63 jaren, waarvan de moeder onbekend is, toebehoord hebbende aan Mr. J. C. Palthe Wesenhagen; J. E. Wesenhagen, H. F. Wesenhagen, en den Boedel van wijlen D. A. Wesenhagen.

2o. Aan de slavin *Chrisje*, oud 43 jaren, dochter van *Flora*, toebehoord hebbende den boedel van wijlen de weduwe H. L. de Meinertzhagen geb. Miesegaes.

3o. Aan den slaaf *Hendrik*, oud 17 jaren, zoon van *Amba*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. L. Goede.

4o. Aan den slaaf *Premier*, oud 23 jaren, zoon van *Semire*, toebehoord hebbende den boedel van wijlen J. G. Weijler.

5o. Aan de slavin *Leentje*, oud 19 jaren, dochter van *Flora*, en haar kind *Henriette*, oud 3 jaren, toebehoord hebbende aan Plant. *Guadeloupe.*

6o. Aan de slavin *Roza*, oud 39 jaren, waarvan de moeder onbekend is, en hare kinderen: *Bergère*, oud 15 jaren, *Jan*, oud 14 jaren, en *Christina*, oud *één* jaar, toebehoord hebbende aan J. P. N. Ducelle.

7o. Aan de slavin *Maria*, oud 23 jaren, waarvan de moeder onbekend is, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan L. Carbin.

8o. Aan de slavin *Philida*, oud 43 jaren, waarvan de moeder onbekend is, toebehoord hebbende aan Jacqs. Blokker.

en 9o. Aan de slaven: *Joseph*, oud 25 jaren, zoon van *Julia Zaïre*, en zijnen broeder *Fredrik* of *Fekkie*, oud 23 jaren, toebehoord hebbende aan J. Z. Zwartring;

en dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren van:

1o. *Hendrica Philida de Trouwe.*
2o. *Chrisje Claartje Meinerts.*
3o. *Hendrik Ooft*
4o. *Christiaan Premier Cluft.*
5o. *Leentje Rijthoven.*
Henriette Rijthoven.
6o. *Roza Dijken.*
Bergère Dijken.
Jan Dijken.
Christina Dijken.
7o. *Maria Jacoba Magdalena Delwijne.*
8o. *Philida Mariaan'je Baflo.*
en 9o. *Joseph Johannis Paulus Zwartring.*
Jacobus Frederik Zwartring.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

BURGERLIJKE STAND.

Paramaribo, den 31 Januarij 1851.

Op heden zijn in ondertrouw opgenomen:

Julius Arnold Gustaaf von Königslöw
en
Marie Philippine Bösche.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
H. J. RAATGEVER.

Eerste afkondiging.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien zal aan den minst inschrijvende besteden, de levering van:

175 kopie Platen, lang 20 voeten, breed 1 voet en dik 2 1/2 duim,

Rhijnlandsche maat.

Op de konditien en voorwaarden welke voor de gegadigden ten kantore der Financieele administratie ter inzage liggen, alwaar de verzegelde inschrijvings billetten zullen worden aangenomen tot Woensdag den 12n. Februarij aanstaande, des middags ten 12 ure.

Paramaribo, den 31 Januarij 1851.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

Sequesters

van de Plantaadje *Concordia*, bieden bij inschrijving te koop aan:

33 balen CACAO,

liggende ter Landswaag.

De inschrijvings-billetten zullen tot *HEDEN MORGEN* ten 10 ure, ter Griffie van het Geregtshof aangenomen, en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd wordende, zal de Cacao, onmiddelijk na de toewijzing, in ontvang moeten genomen worden.

Voor iedere ledige baal zal de kooper *f* 1,10 moeten betalen.

Paramaribo, den 1 Februarij 1851.

(2190)

Sequesters

der Plantaadje *Waterloo*, bieden bij inschrijving te koop aan:

16 balen schoone *Katoen*,

liggende ter Landswaag.

De inschrijvings-billetten daarop zullen ter Griffie van het Geregtshof tot

HEDEN MORGEN ten 10 ure, aangenomen en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Katoen onmiddellijk in ontvang moeten genomen worden.

Paramaribo, den 1 Februarij 1851.
(2189)

EERBIED VOOR DE WET EN DE FRANSCHE WETGEVENDE VERGADERING.

Toen in de boodschap van den President der Fransche Republiek hulde werd gebragt aan den ijver, waarmede de gendarmerie haren pligt vervulde, hoorde men hier en daar gelach! » Dat teeken van vrolijkheid, zegt het *Journal des Débats*, heeft in ons hart ernstige en zelfs droevige gewaarwordingen gestort. Toen de predikers van wanorde en de wijsgeeren der regeringloosheid voorgaven, dat de eisch des tijds de opheffing van elke regering was, spraken zij zoo veel onwaarheid niet, als men wel eens beweert. Zij waren slechts de tolken van een idee, dat in Frankrijk historisch nationaal, wij zouden haast zeggen, endemisch is. Dat idee, populair op de hoogste en laagste sporten van den socialen ladder, is: *haat tegen de overheid.*

Onze vijand is onze meester, dit is het volksdenkbeeld en ligt zelfs in de taal. De wet, de vertegenwoordigster der geregtigheid op aarde en die bij gevolg geliefd en geacht moest zijn, wordt integendeel in Frankrijk als eene vijandin en hare handhavers als werktuigen der dwingelandij beschouwd. Wij allen, van welke partij ook, kinderen der revolutien, zijn opgegroeid in minachting van het gezag.

Wij zijn revolutionnairen tot op het gebeente, en wat wij het liefst op deze wereld doen is: *ongehoorzaam zijn.* Daarom of wij al het een en ander verrigten, of wij al onze krachten vereenigen tegen de vijanden der maatschappij, wij zullen niet opbouwen en bevestigen, in de plaats van orde zal het niets zijn dan een wit gepleisterd graf, zoo lang wij niet ons zelven verbeteren, zoo lang wij niet toonen de overheid te vreezen, althans te achten. Altijd zullen er revolutien plaats hebben, zoolang de kinderen onzes tijds opgevoed worden gelijk hunne vaderen zijn opgevoed, zoo lang men hun niet leert, dat de wet eene goede en heilige zaak en geen dwangjuk is.

Wat Engeland op dit oogenblik voor revolutien en regeringloosheid bewaarde, is juist dat de wet er populair is; eerbied voor de wet huist er in de zeden en wordt er geleerd bij de opvoeding der kinderen in alle standen. Wandel in de straten van Londen bij dag of bij nacht, zie er de handhavers der openbare rust, die de dienst in hunne wijken gerust uitoefenen; hun is dat verwilderd en ongelukkig air onzer stads-sergeants niet eigen en hun strekt de livrei niet tot schande, wijl zij weten dat de bevolking op hen ziet, als vrienden en beschermers.

Die te Londen verdwaalt, vraagt den weg aan een *policeman*; te Parijs is men niet gaarne gezien, sprekende met een stads-sergeant. De Engelsche *policemen* worden eenvoudig bij hunnen naam aangesproken, en dit beleedigt hen geenszins. De onze hebben allerlei namen en allerlei costumes. Altijd is men er op uit hen te vermommen, even alsof men hen moest doen verstoppen of ontvlugten. Bij elke nieuwe revolutie steekt men hen in een nieuw pak, worden zij herdoopt en ontvangen zij een ander herkenningsteeken hunner waardigheid, maar bij hun' naam worden zij nooit genoemd. En, om de vergelijking voort te zetten, zie wat er te Londen en te Parijs bij een oploop gebeurt. Ginds leent het publiek de hand, ter hulp van de *policemen* en helpt de rust op straat herstellen; het ziet daarin voor zich geene vernedering, noch vreest de schurft op te loopen met hem aan te raken. Voor het publiek heeft de *policeman* voorshands gelijk, de stads-sergeant te Parijs ongelijk. Hier vertegenwoordigt bij het gezag en het gezag is zijn vijand. Als de stads-sergeant een deugniet, een straatschender arresteert, roepen wij: *men slaat hier niet!* En schreeuwt de arrestant, het slagtoffer der autoriteit, dat hij om staatkundige redenen wordt aangehouden, dan kiest het Fransche publiek eene slechte partij en bevrijdt het galgenaas.

Dit revolutie-instinct, dat bedilziek schoolsch karakter verraadt zich overal in onze zeden. Zie onze caricaturen! zie, welke gelaatstrekken, welke air, welke houding men den stadssergeant toedenkt. Zoo moest de een den anderen arresteren. Ga naar den schouwburg, de gendarm verschijnt niet op het tooneel, of hij lokt een onzinnig gelach uit. Hij vraagt op een opera-comique-toon uwe papieren, uwe paspoort en men lacht. Hij zet zijn bril op en men lacht. Men werpt hem snuif in de oogen en men lacht nog meer. Het parterre en amphitiater trekken partij tegen den agent en de straatjongen van Parijs brengt den deugniet luiden triomf toe, maar den braven gendarm werpt hij met rotte appelen of oranjeschillen. 't Is wel, laat begaan! morgen zal die goede zoon der voorstad, dat waardig pleegkind der boulevards, een gendarm ziende naderen, hem niet meer werpen met rotte appelen, maar met steenen, geweerschoten op hem losseh en de pooten zijns paards verminken.

Hij ontving ook zulk eene voortreffelijke opvoeding!

En hoe zoudt gij kunnen eischen, dat de lagere volksklassen principes zullen laten varen, die populair zijn, ook onder de beschaafde standen der maatschappij. Waarom zou de straatjongen de wet eerbiedigen, als de Wetgevende Vergadering lacht bij het hooren van het woord: gendarm.

Wij verklaren openlijk: de president der Republiek verdiende eer, toen hij met edele eenvoudigheid geregtigheid liet wedervaren aan de gendarmerie; hij bragt ridderlijk hulde aan de heiligheid des regts, door de eer en den lof, die hij schonk aan de minste doch ijverigste zijner dienaren. Wat de wetgevers betreft, die zich zoo jongensachtig en zoo vrolijk betoonden, hun zeggen wij, zeer ernstig, dat zij een bedroevend voorbeeld gaven. Zij volgden een instinct, dat wij straks, toen het tooneel besproken werd, omschreven; het gelach, dat opging uit dat deftig parterre van senatoren, zijn werptuigen, die zich veranderen kunnen in straatsteenen en kogels.

De naam van Bonaparte, die nog al eens in het paleis van justitie te Parijs weêrgalmt, werd er op den 4 Dec. ll. weder genoemd in verband met een eisch om 500 francs, wegens schade, aan de meubelen in een landhuis toegebragt.

De heer Pierre Bonaparte, huurder van dat huis en verantwoordelijk voor de schade, bood 60 francs aan, en de gravin Clary, eigenares der beschadigde villa, antwoordde bij monde van haren advokaat, dat het belagchelijk was, zulk eene kleinigheid aan te bieden voor de aanmerkelijke verwoestingen die niet te ontkennen waren en die bovendien voldoende uit de verklaringen van deskundigen bleken. Verscheurde tapijten, gebroken meubelen, een aan flarden hangend schilderij, afgerukte behangsels, — zoo was de rampzalige toestand waarin de heer Pierre Bonaparte dat landverblijf had achtergelaten.

Hij had dus in het proces twee punten te verdedigen: vooreerst de 500 fr. die hij niet af wilde geven, — en vervolgens zijne reputatie als ordelijk man. Welk leven had men dan toch in dat landhuis geleid? welke orgien waren er gevierd, waarbij het mobilair zoo mishandeld had kunnen worden? Eene netelige vraag, die de heer Pierre Bonaparte echter, men moet het erkennen, zegevierend beantwoord heeft.

Ofschoon hij veroordeeld is geworden om, behoudens eene geringe vermindering, de geëischte som te betalen, heeft hij daarentegen zijnen goeden naam gered, door te bewijzen, dat de beschadigingen noch door hem, noch door zijne vrienden waren aangerigt, maar door eene jonge leeuwin, die hij van zijnen togt in Afrika heeft medegebragt en die men op zekeren dag, zonder zijn medeweten, in de verwoeste vertrekken had binnengelaten, waar zij het beschreven tooneel aanrigtte.

PRODUCTEN-HANDEL.

Bij inschrijving verkocht.

Suiker.

Den 31sten Jan., 20 vaten van Plant. Perou en 14 dito van Plant. Libanon, a 7,28 c.

Katoen:

Idem, 18 balen schoone van plantaadje Livonia, a 37,16 c.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Koophandel, kapt. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Lodewijk Anthonie, kapt. A. Spekman, adres bij C. J. Leijsner.

Nicolaas Witzen, kapt. P. F. Lange, adres bij J. F. Favereij.

Noord-Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij Gisius en Co.

Anna Elisabeth, kapt. K. B. de Weerd, adres bij Gisius en Co.

Suriname, kapt R. van der Meij, adres bij Gisius en Co.

Jacoba, Kapt. A. K. de Groot, adres bij Gisius en Co.

Heppens, Kapt. Hansen, adres bij Gebr. Reelfs.

Snelheid, kapt. J. J. Gorter, adres bij Gisius en Co.

Jeantine, kapt. B. W. Schenk, adres bij Gisius en Co.

Goede Vrede, kapt. J. H. Wit, adres bij H. Degenhard.

Antonie en Eugenie, kapt. C. Meijer, adres bij F. P. Emanuels.

Adolf Frederik, kapt. G. Zwanenburg, adres bij Gisius en Co.

ADVERTENTIEN.

Societeit : *de Harmonie.*

Algemeene Vergadering op *HEDEN AVOND* ten *half acht* ure.

Huishoudelijke Werkzaamheden.

Ballotage.

(2187)

Tegen gereed geld

worden bij inschrijving te koop aangeboden van Plantaadje *Sardam*:

34 vaten SUIKER,

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen ten kantore van N. Nielson, tot *HEDEN MORGEN* ten 11 ure.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Suiker onmiddellijk, voor rekening en risico van den kooper, van Plantaadje moeten worden afgehaald.

Paramaribo, den 1 Februarij 1851.
(2188)

De ondergeteekende heeft de eer het geëerd publiek te berigten, dat hij eene *VARKENS SLAGTERIJ* heeft opgerigt, en bij hem *Varkensvleesch* te bekomen is a 32 cents het pond.

A. I. SAMSON.

Woonplaats:
Domine straat, tegenover de Heeren Gebs. Thijm. (2194)

Wordt te Huur gevraagd;

Eenige bekwame *TIMMERNEGERS*; adres ter dezer Drukkerij. (2193)

Paramaribo, den 31 Januarij 1851.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.